

บทสรุป

เท่าที่กล่าวมาตั้งแต่บทแรกจนถึงบทสุดท้ายนี้ เราพอจะเห็นได้ว่าการปฏิบัติงานขององค์การอิตาลี ยังมีปัญหา อุปสรรค และวอเทรื่องอีกมากมาย ซึ่งบางปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปในสวนภูมิภาคนั้น ที่ปฏิริยากระทบกระเทือนต่อองค์การ และเป็นการแก้ไขได้ยาก แต่บางปัญหาเกิดจากการปฏิบัติภายในองค์การเอง ซึ่งอาจจะแก้ไขโดยบางปัญหาบางอย่างที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกในองค์การ นี้จะรวบรวม และแยกอธิบายเป็นแต่ละหัวข้อไว้ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทั่วไปที่มีผลกระทบต่อเจตนาขององค์การ

องค์การอิตาลีนั้นอาจเรียกได้ว่าเป็นองค์การระหว่างประเทศแห่งแรกตั้งขึ้นในเอเชีย และก่อให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และสังคม เป็นทางการระหว่างประเทศในเอเชียด้วยกัน ทั้งนี้สภาพของประเทศในเอเชียซึ่งกำลังประสบปัญหาหลายอย่างซึ่งเกิดจากสงครามโลกครั้งที่ 2 และไม่เคยมีประสบการณ์ของการรวมตัวทางเศรษฐกิจและสังคมมาก่อนจึงเป็นปัญหาต่อองค์การอย่างยิ่ง เมื่อเทียบกับประเทศสมาชิกของคณะกรรมการเศรษฐกิจที่คล้ายคลึงกันนี้ โดยเฉพาะคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งยุโรป เพราะประเทศในยุโรปโดยปกติแล้ว มีสภาพทางเศรษฐกิจที่ดีกว่าประเทศในเอเชีย และถึงแม้ครั้งยังมีองค์การสันนิบาตชาติอยู่ ใต้โครงการจัดหางานเศรษฐกิจและสังคมมากมายที่ทำได้ ก็เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในยุโรป ทั้งนี้ไม่รวมถึงความร่วมมือบางอย่างซึ่งยุโรปได้กระทำมาตั้งแต่สมัยศตวรรษที่ 19 เช่น คณะกรรมการอำนาจน้ำคานุมหรือสหภาพไปรษณีย์สากล ทั้งนี้แม้ว่าคณะกรรมการเศรษฐกิจในยุโรป จะตั้งขึ้นมาในเวลาใกล้เคียงกับองค์การอิตาลี ก็ต่อหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 และประเทศในยุโรปก็ยังบอบช้ำจากผลของสงคราม แต่อาจเรียกได้ว่าโครงการต่าง ๆ ของคณะกรรมการเศรษฐกิจในยุโรปเป็นการช่วยฟื้นฟู และบูรณะ ประเทศต่าง ๆ ในยุโรป หรือกระทำการต่างจากงานที่คล้ายคลึงกันที่ได้จากตอนไป องค์การอิตาลีเองประสบกับปัญหา "ริเริ่ม" งานเกือบทุกโครงการในเขตภูมิภาคประเทศในเอเชีย

นอกจากนี้ ประเทศต่าง ๆ ในเอเชียก็เป็นสมาชิกในองค์การอีกา ซึ่งมีสภาพทางเศรษฐกิจแตกต่างกันไป เช่นญี่ปุ่น ฮองกง ไต้หวัน มีความเจริญทางอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว สามารถพัฒนาตัวเองเป็นประเทศที่สามารถเลี้ยงตัวเองได้หลังจากสงครามเสร็จสิ้นไม่ไม่นาน แต่อินเดียและปากีสถาน ซึ่งเป็นประเทศที่กว้างใหญ่มาก แต่มีความเจริญทางเศรษฐกิจช้ามาก สภาพประเทศทั่วไปแห่งแอ่งขาดแคลนเมล็ดพันธุ์จำเป็นต่อเมือง มาเลเซียเป็นประเทศที่เจริญมากกว่าประเทศอื่น แต่ภาคใต้ของประเทศขึ้นด้วยกัมพูชา และติมูท ซึ่งเป็นสามเหลี่ยมความอุดมสมบูรณ์ เช่นเดียวกับมาเลเซียซึ่งมีสินค้าออกที่สำคัญคือ ยาง ซึ่งจะคงขึ้นอยู่กับความตกลงการค้าภาคภายนอก ประเทศไทยและเกาหลีใต้อุตสาหกรรมโลกครั้งที่ 2 ให้ความสำคัญอุตสาหกรรมน้อยมาก แต่ถึงสงครามโลกมาจนปัจจุบันได้เริ่มต้นแล้วทางด้านนี้มากจนรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นเป็นอัตราที่น่าพอใจ แต่ 2 ประเทศนี้มีการปกครองระบอบรัฐมาคทวารลัดต่อกันเป็นเวลานาน จึงมีงบประมาณค่าทรัพย์สินคงเหลือสูงมาก¹ โดยเฉพาะประเทศเกาหลีใต้ที่ลงทุนสร้างโรงงานไว้อย่างรีบร้อนการรุกรานจากเกาหลีเหนือ ดังนั้นเนื่องจากความแตกต่างทางสภาพเศรษฐกิจระหว่างประเทศต่าง ๆ ในเอเชีย ทำให้การดำเนินงานใด ๆ ก็ตามจะคงดำเนินขึ้นแต่ละประเทศด้วย มิใช่จะดำเนินขึ้นแต่ความเป็นภูมิภาคเดียวกันเท่านั้น

2. ปัญหานโยบายการค้าเงินงานขององค์การ

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น องค์การอีกา มีวัตถุประสงค์การอันหนึ่งซึ่งขึ้นโดยตรงต่อผลประโยชน์เศรษฐกิจและสังคมขององค์การสหประชาชาติ ดังที่เห็นนโยบายหลักและโครงการกว้าง ๆ จึงอยู่ภายใต้ความเห็นด้วยของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมนั่นเอง แต่ละส่วนก็ดำเนินนโยบายต่าง ๆ แล่นั้น เมื่ออยู่ในระดับที่จะถูกนำมาปฏิบัติได้เป็นผล จะต้องอยู่ในการวิจัยวิจัยของประเทศสมาชิกขององค์การอีกา และในจำนวนประเทศสมาชิกทั้งหมดเหล่านี้ เราอาจแบ่งอย่างกว้าง ๆ ออกได้เป็น 2 พวกคือ ประเทศคู่ใจ และประเทศต่าง ๆ ที่อื่นแล้ว ซึ่งส่วนมากอยู่นอกภูมิภาคขององค์การ เช่นประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา นิวซีแลนด์ เนเธอร์แลนด์ เหล่านี้เป็นต้น อีกจำนวนหนึ่งของประเทศผู้ขี้ โดยประเทศเหล่านี้ซึ่งสมาชิกอยู่ในภูมิภาคอื่นเป็นอสมมาตรการปฏิบัติงานนี้เอง จึงอยู่ประเทศที่พัฒนาแล้วมิใช่อยู่ในระนาบขององค์การ ก็ได้เตรียมพร้อมอยู่แล้ว

¹ Far Eastern Economic Review, op.cit., p. 597.

ในการเป็นสมาชิกขององค์การนี้แล้วจะเป็น "ผู้ให้" หรือ "ผู้ส่งเสริม" ในกิจการต่าง ๆ อันจะมี
 ลอภูมิภาคส่วนนี้ แต่ตามจุดมุ่งหมายใหญ่ขององค์การนี้โดยดูว่า การกระทำทุกอย่างขององค์การจะไม่
 เป็นผลจากรัฐบาลของประเทศสมาชิกในอันยอม² ดังนั้นประเภท "ผู้ให้" ที่มีความเห็นว่าการจะ
 ดำเนินกิจการใดในภูมิภาคนี้ จึงพยายามชักจูงให้ประเทศ "ผู้รับ" เห็นด้วยเสมอ ดังนั้นจึงเกิด
 ปัญหาในความการวางนโยบายส่วนรวมทั่ว ๆ ไป คือ อย่างน้อยภายในองค์การ ได้มีความคิดแตกแยก
 เป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มนักอุดมคติ และกลุ่มนักเศรษฐศาสตร์³

ก. กลุ่มนักอุดมคติ มองการในนโยบายทั่วไปขององค์การอีกาเป็นค่าเป็นไปอย่างราบเรียบ
 เหมือนกับแบบปฏิบัตินโยบายเมื่อเริ่มตั้งองค์การขึ้นโดยหมายความว่า นโยบายตามวิถีทางที่จะได้ เกิดความ
 รวมมือทางเศรษฐกิจอย่างถึงขั้น เพื่อเป็นสะพานทอดไปสู่ความร่วมมือทางการ เมืองต่อไป ดังนั้นจุด
 มุ่งหมายของกลุมนักอุดมคติจุดประสงค์ของความไปอันหนึ่งอันเดียวกันทางการ เมืองของประเทศใน
 ภูมิภาคเป็นสำคัญ แล้วจึงพิจารณาโครงการที่จะทำให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เพื่อที่จะ
 บรรลุถึงเป้าหมายทางการ เมืองดังกล่าว และเหตุนี้บุคคลกลุ่มนี้จึงมองว่า ความสำคัญทางเศรษฐกิจ
 อันจะเกิดจากโครงการพัฒนาอุตสาหกรรม หรือการขยายทางหลวงสายใดไปเสียเป็นไหน แด
 ชาติไปเองแล้วถึงผลทางการ เมืองอันใด เกิดขึ้นมาหลังจากโครงการต่าง ๆ เหล่านี้เสร็จสิ้นลง

ข. กลุ่มนักเศรษฐศาสตร์ หมายถึงนักเศรษฐศาสตร์อาชีพต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคนี้ทั่วไป
 ที่เชื่อว่าจุดประสงค์ทางเศรษฐกิจอันจะมีความหมายในตัวของมันเอง โดยมีองค์การหนึ่งจึงสามารถ
 แวดล้อมทางการ เมือง ล้วนมีความเห็นว่าการที่ภูมิภาคแถบเอเชียมียังไม่เจริญเท่าที่ควร ยัง
 ผดุงกับปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมมากมายเหลือ ซึ่งเป็นปัญหาเกิดจากแต่ละประเทศเอง หากใด
 เกิดจากอิทธิพลของทางการ เมืองในส่วนภูมิภาคนี้ไม่ ดังนั้นถ้าจะมุ่งพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม
 แล้ว ก็ให้มุ่งพิจารณาแต่ปัญหาอันอย่างเดียว และจะต้องเริ่มดำเนินการโดยเร็วและจริงจังกับระคับชาติ
 เสียก่อน แล้วจึงค่อยก้าวไปถึงระดับเอเชีย

นโยบายที่อธิบายความคิดของกลุมนักอุดมคติข้างต้นทั้ง 2 นี้ยังมีอยู่เป็นระยะเวลาหนึ่งซึ่งยังไม่
 สามารถตัดสินลงไปได้ว่ากลุ่มไหนจะถูกหรือผิด ดังนั้นการปฏิบัติงานขององค์การอีกาเพียงครั้ง
 จึงเกือบขาดไม่ออกจากระดับส่วนภูมิภาคทางการ เมือง แล้วแยกแยะทางเศรษฐกิจและสังคมกันเน

²Every man's United Nations, op.cit., p. 287.

³Far Eastern Economic Review, op.cit., p. 593.

แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าแนวความคิดในการวางนโยบายเพื่อการปฏิบัติในองค์การอีกาเพิ่ม
 จะแตกต่างกันอย่างไร ผู้เขียนมีความเห็นวางแนวทางโครงการไว้ที่จุดศูนย์กลางแนวความคิด
 ของทั้ง 2 กลุ่มนั้นสามารถเอากันได้โดยง่าย ตัวอย่างเช่นทางหลวงสายเอเชียซึ่งต่อไปเมื่อโครงการ
 นี้สำเร็จจึงจะมีรูปรางแล้ว จะทำไปประเทศ 3 ประเทศในเอเชียสามารถเดินทางติดต่อตัวตั้งกันได้
 โดยสะดวก และยังมีเรือเดินสมุทรไปมาเป็นชั้นแผนเทียบเคียงกับที่หนลัดนั้นเมื่อเกิดการคมนาคม
 เข้มข้น ผลเมืองระวางเวลาที่ต่าง ๆ โดยปกติเปลี่ยนแนวความคิดและประสิทธิภาพซึ่งกันและกัน
 ก็อาจลดความตึงเครียดทางการเมืองได้ นอกจากนั้นระดับทางเศรษฐกิจก็บังความมาพื้นที่
 เว้นจะเกิดสายการติดต่อแลกเปลี่ยนสินค้าเพิ่มขึ้น ทำให้สินค้าราคาถูกลง เช่น ในอินทนิสถาน
 ซึ่งเคยเป็นเมืองมิด ปัจจุบันสินค้าในท้องถิ่นราคาถูกลงถึง 20 - 25% เนื่องจากการขนส่ง
 สะดวกขึ้น การค้าขายโดยทางรถยนต์จะรวมไปรวมประเทศโดยกับประเทศเพื่อนบ้านต่าง ๆ
 ก็เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน

THE SOURCE

ในบางกรณีการรวมเมืองทางเศรษฐกิจมิใช่จะเป็นส่วนเชื่อมไปสู่ความร่วมมือทางการ
 เมือง ก็อาจจะมีลักษณะอย่างอื่น เช่น ในโครงการ ฮันนา ลูมาโฮง ประเทศไทยและประเทศ
 กัมพูชาทางความร่วมมือในความร่วมมือ ระหว่างเมืองประเทศซึ่งต่าง 2 ประเทศ ในขณะที่โครงการ
 ฮันนาโคลาเป็นเมือง ทั้ง 2 ประเทศมีเมืองร่วมกันทางการผลิตด้วย เนื่องจากเกิดการขัดแย้ง
 ทางการเมืองอยู่หลายประการ แต่อย่างไรก็ตามทั้ง 2 ฝ่ายก็มีความร่วมมืออย่างดีต่อโครงการ
 ฮันนาคือโดยเรื่องผลประโยชน์อันยิ่งใหญ่ที่จะได้รับจากโครงการนี้โดยเฉพาะในทางพัฒนาอุตสาหกรรม
 บนดินแดนริมฝั่งแม่น้ำทั้ง 2 ฝั่ง องค์การอีกา ในขณะที่ทำหน้าที่เสมือนเป็นคู่ประนีประนอมให้
 2 ประเทศคืนดีกัน แต่ก็ไม่เห็นผลทางการเมือง ทั้ง 2 จะยอมเจรจากันก็แต่เฉพาะปัญหาอันจะ
 เกิดจากการร่วมปฏิบัติงานในโครงการ ฮันนา ลูมาโฮงนี้เท่านั้น

นอกจากนี้ ถึงได้กล่าวมาแล้วว่า การดำเนินการทุกอย่างขององค์การอีกา จะต้อง
 ขึ้นอยู่กับ ความสมัครใจ ของประเทศสมาชิก เป็นประการสำคัญ ปัญหาจึงมักเกิดขึ้นเนื่อง ๆ ว่า
 จะดำเนินงานไปตามนโยบายที่วางไว้โดยอย่างไร ถ้าเกิดความ "ไม่สมัครใจ" ของประเทศสมาชิก
 ขึ้น ตัวอย่างเช่น องค์การอีกา มีประเทศที่มีแนวความคิดวางนโยบายทางด้านอุตสาหกรรม โดยที่ญี่ปุ่น
 เป็นประเทศที่พัฒนามากที่สุดในจำนวนสมาชิกในเอเชียด้วยกัน สามารถผลิตสินค้าและมีอุตสาหกรรม
 โลหะหนัก องค์การอีกา จึงได้วางนโยบาย โดยจะขอให้ญี่ปุ่น อุตสาหกรรมประเทศทั่วโลก

เช่น ผ้า หรือเครื่องนุ่งห่ม รวมทั้งอุตสาหกรรมเล็ก ๆ กลาง ๆ เพื่อให้ประเทศที่กำลังพัฒนา อุตสาหกรรมรับช่วงทางด้านนี้ไป เพื่อลดนโยบายมากลุมภูมิภาคเอเชียเช่นนี้ จะได้มีอุตสาหกรรมที่ ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันเขาใด แต่ผู้สนใจอื่นชอบ โดยกำลังตั้งแคว้นอุตสาหกรรมของประเทศตนอย่างเดียวกัน เท่านั้น ไม่ถือคำนึงถึงความเจริญของภูมิภาคนี้เลย

นอกจากนี้ บางนโยบายขององค์การการค้าเป็น "รวดเร็ว" และ "พอเหมาะ" ความจริง บางอย่างไป เช่นเมื่อ เริ่มตั้งองค์การขึ้นมา ก็มีแนวความคิดเน้นหนักไปทางการพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นเรื่องใหญ่ เพราะเข้าใจว่าการที่ทวีปเอเชียยังล้าหลังกว่าเศรษฐกิจอื่น เนื่องจากไม่คอยมี อุตสาหกรรม แต่ความจริงการเกษตรกรรมก็ยังมีอยู่ในสภาวะที่น่าพอใจ ดังนั้นหลังจากที่ องค์การตั้งมาเป็นเวลาถึง 18 ปี คือในปี 1965 จึงได้พวกล้มเลิกภารกิจทางด้านความภาคภูมิใจทาง เกษตร และได้เริ่มพัฒนาทางด้านอื่นเรื่อยมา

นโยบายทางด้านการค้าระหว่างประเทศก็เช่นกัน องค์การการค้าเป็นความปรารถนาที่จะ ไม่บรรเทาผลกระทบของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียที่มีนโยบายการค้าโดยเสรี เช่นกลุ่มการค้ารวม ในยุโรป⁴ ซึ่งการที่จะก้าวไปสู่ความพยายามเช่นนั้น จะต้องเริ่มมาจากเศรษฐกิจที่มั่นคงในแต่ละ ประเทศเสียก่อน คือจึงค่อย ๆ รวมเป็นกลุ่มเล็ก เช่นกลุ่มเอเชีย ASEAN แล้วจึงจะ แพร่ขยายไปทั่วภูมิภาคได้ นอกจากนี้ปัญหาอื่น ๆ เช่น การขนส่ง การขนส่งสินค้า และความ สะดวกอื่น ๆ ซึ่งจะมีขึ้นตามมา จะต้องได้รับการพิจารณาควบคู่กันไปด้วย

ดังนั้นในการวางนโยบายด้านอุตสาหกรรม องค์การการค้าจะต้องคำนึงถึงปัญหาและปัญหา อย่างถ่วงถ่วง ทั้งยังมีรายต่าง ๆ ที่จะกระทบกระทั่งกันถึงโครงการที่จะปฏิบัติงานด้วย และที่สำคัญที่สุดจะต้องคำนึงว่า เอเชียก็คือเอเชียด้วยตัวเอง วิชาการที่เคยได้ใช้ในยุโรปหรือในทวีป ที่เมื่อบริษัทแล้ว มิใช่จะนำมาใช้กับเอเชียได้เสมอไป จะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสม กับลักษณะของเอเชียด้วย มิฉะนั้นเอเชียจะตกอยู่ในสภาวะที่ถูกยึดมาไปสิ่ง ๆ กลาง ๆ อาจ เจริญกว่าทางด้านหนึ่ง แต่ก็ถดถอยทางด้านอื่นเลย ดังนั้นความเจริญกว่าทางด้านบางอย่าง อาจเป็นการ "ก่อนกำหนด" (PREMATURE)เกินไป

⁴Губа., p. 599.

3. ปัญหาทางการเมือง

เมื่อเทียบกับคณะกรรมการเศรษฐกิจส่วนภูมิภาคอีก 3 แห่งของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแล้ว คณะกรรมการอีกาเป็นอีกาเรียกอีกา ตั้งอยู่ในภูมิภาคที่มี ความยุ่งเหยิงทางการเมืองมากที่สุด ซึ่งอาจจะแกว่งตัวโยกถึงต่อไปอีก.-

ก) เป็นเป้าหมายสำคัญของกรมการบรรยายอิทธิพลทางคอมมิวนิสต์ สงครามในเวียดนาม เป็นตัวอย่างที่ดีของกรมการที่คอมมิวนิสต์ ยากจนจะเข้ครกลงเดเวียทั้งหมด ประเทศเวียดนามใต้อเอง ก็เป็นสมาชิกในองค์การอีกาเช่นกันแต่การ ทดลองอย่างจริงจังองค์การของระงักยังไม่ เนื่องจาก ประเทศตกอยู่ในสภาวะสงคราม

ข. มีอิทธิพลระหว่างประเทศสมาชิก อย่างน้อยที่สุด ในจำนวนประเทศสมาชิก องค์การอีกาเพื่ออยู่ในภูมิภาคเอเชียนี้ มีอยู่ถึง 6 ประเทศที่มีข้อพิพาททางการเมืองระหว่างกัน เช่นอินเดียกับปากีสถานมีข้อขัดแย้งเป็นเวลาด้านานเรื่องรัฐฉัตร. ระบอบองระกวนแดง เมียร์ ซึ่งยังคงคงกันไม่ให้เกิดความ โทงกันกับขบวนการความไม่สงบรยทางการเมืองตลอดมาจนถึงกับมีการไรค่าสังกันประ เรายตามชายแดน และมีได้มีสัมพันธ์ทางการพูดกัน ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศมาเลเซียก็ยังไม่สามารถตกลงปัญหาชายาดีได้โดยเด็ดขาด ถึงนี้ความขัดแย้ง ส่วนทั่วของแต่ละประเทศ เหล่านี้ มีนลระตอนมาซึ่งการปฏิบัตงานส่วนรวมขององค์การไม่มากนักน้อย ซึ่งจะยังขอให้องค์การ ไม่มีเสถียรภาพดีเท่าที่ควร และจะกลายเป็นเวทีแห่งการ เติงอิทธิพลระหว่าง ประเทศกันอีกหลายแห่ง แทนที่จะเป็นศูนย์กลางการร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคม

ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดความ นอกเหนือขององค์การอีกาเพื่อ ซึ่งองค์การก็พยายาม หลีกเลี่ยงที่จะไม่ปะทะกับปัญหาเหล่านี้ เพราะว่าของข มริษาเป็นสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานขององค์การอย่างมาก

นอกจากนี้ การที่องค์การอีกาเพื่อระบอบการปฏิวัติในชนบทแบ่งแยกให้เห็นตึกรหว่าง ประเทศ "ผู่ไทย" และ "ผู่จีน" ดังที่ไปปฏิบัติอยู่ ทำให้ดูเหมือนว่าประเทศ "ผู่จีน" ต้องตกอยู่ใต้อิทธิพล หรือเป็น "ฝ่าย" ประเทศ "ผู่ไทย" นั่นหลาย ๆ จนทำให้บางประเทศที่เอ้อยู่ในหัวเดียว หัวทองทางการเมือง เช่นประเทศมา โยเกินใจจะรับความรยเหลือซึ่งมีมาในนามขององค์การ เว้นใจยอมให้ทางหลวงสายเอเชียมาถูกร่วมกับระเทศตน โดยเกรงว่าจีนคอมมิวนิสต์จะเห็นว่ามาเป็นฝ่ายตะวันตกทั้ง ๆ ที่มระกวลความเป็นกลาง ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นฝ่ายที่องค์การจะแก้ไข

ประเทศสมาชิกต่างหากที่ต้องทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่ามีใครบ้างที่เป็นองค์การนอกภาครัฐ สำหรับประเทศประชาธิปไตยเท่านั้น แม้แต่สหภาพโซเวียต และประเทศคอมมิวนิสต์อีกหลายประเทศ ก็เป็นสมาชิก ดังนั้นวัตถุประสงค์แท้จริงขององค์การจึงมีไว้เพื่อร่วมกันไปลงการส่งเสริมหรือทำลายล้างสิทธิการเมืองอันหนึ่งอันใด

ในขณะที่สงครามเวียดนามได้ดำเนินเรื่อยมา และสหรัฐอเมริกาได้เข้าไปเกี่ยวข้องอย่างเต็มที่ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางยุทธศาสตร์ครั้งใหญ่ในเอเชีย เช่นมีการพิชิตของสหรัฐทั้งอยู่ในเวียดนามใต้ และประเทศไทย ได้เกิดมีปัญหาใหม่ขึ้นมาว่า ถ้าสหรัฐอเมริกา ละทิ้งเอเชียไม่ว่าจะโดยชะงักงัน หรือปล่อยให้สงครามกลางเมืองเช่นนี้ ประเทศใน เอเชียจะจัดการกับตัวเองได้ ถ้าฝ่ายคอมมิวนิสต์จะขยายตัวเข้ามาแทนที่อเมริกา ชักการเมือง ที่มีชื่อเสียงมากมายได้เสนอความคิดที่จะ "ทำให้ทวีปเอเชียเป็นกลาง" จะใคร่นักคอมมิวนิสต์ ซึ่ง ความคิดนั้นถือว่าเป็นทางออกที่เหมาะสมยิ่ง แต่การที่จะให้ทวีปเอเชียเป็นกลางได้เช่นนี้ จะต้องได้มาซึ่งความร่วมมือระหว่างประเทศในเอเชียด้วยกันอย่างแน่นแฟ้น และกลุ่มเอเชียนี้จะต้องมีความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมที่เพียงพอที่จะไม่ต้องการฝ่ายใดฝ่ายใดให้เสียความเป็นกลาง หรือถึงกับต้องสั่งการถึง 2 ฝ่ายด้วยเช่นกัน การเสริมหลักการความเป็นกลางนี้ตลอดถึงนั้นองค์การ อีกล่าเป็นระเบียบขึ้นโดยที่ซึ่งที่ละในทวีปเอเชียได้ก้าวเข้ามาสู่ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และช่วยกันพัฒนาภูมิภาคนี้ให้เจริญรุดหน้ากันไป เมื่อยุคความอดอยาก ชาติแตกแยกได้ไปจาก เอเชียแล้ว ความสงบและความมั่นคงยิ่งขึ้นเกี่ยวกับทางการ เมือง ระหว่างประเทศในเอเชีย ก็จะมาตามเอง

4. ปัญหาการบริหารงานในองค์การอีกล่า

ในปัจจุบันแม้ว่าการบริหารงานจะเป็นศาสตร์ใหม่ที่สุกอย่างหนึ่งก็ตาม แต่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า องค์การใด ๆ ก็ตามที่จะดำเนินกิจการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องขึ้นอยู่กับวิธีการบริหารงานที่ถูกจัดตั้งทุกแขนง เช่นการบริหารตัวองค์การ การบริหารการเงิน รวมทั้งการบริหารองค์บุคคล องค์การสหประชาชาติ เป็นองค์การระหว่างประเทศแห่งเดียวที่ได้ให้ความสำคัญต่อการบริหารงานภายในอย่างสูง เนื่องจากไม่ใช่องค์การใดที่มีสายงานที่ติดกับรั้วของตน เกี่ยวข้องกับองค์การสาขาหรือองค์การอื่นซึ่งมีสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน และยังมีเจ้าหน้าที่งานทั้งที่ประจำและไม่ประจำอีกมากมาย จึงต้องมีหลักการการบริหารที่วางระเบียบไว้

สำนักบริหารงานขององค์การอิตาลี คือสำนักเลขาธิการที่โลกกล่าวมาแต่นั้นเอง โดยมี
 เลขาธิการบริหารเป็นหัวหน้า สำนักเลขาธิการขององค์การอิตาลี มีสถานะที่อิสระในตัวเอง
 พอสมควร เปรียบเทียบกับสำนักเลขาธิการ คณะกรรมการเศรษฐกิจส่วนภูมิภาคอื่นๆ อีก 3 แห่ง
 คือมีอำนาจในการจัดการบริหารสำนักงานของตนเอง จัดงบประมาณของตนเอง เลือกสรรและ
 กำหนดเงินเดือนของเจ้าหน้าที่กลาง ๆ ใกล้เคียงตนเอง แต่ก็ยังถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสำนัก
 งานเลขาธิการแห่งสหประชาชาติ เลขาธิการบริหารก่อนนายชูน เป็นชาวขามมีตำแหน่ง
 เป็นรองเลขาธิการขององค์การสหประชาชาติ และเขาเป็นหัวขบวนใหญ่ ๆ ทาง ๆ ถือว่าเป็น
 พนักงานขององค์การสหประชาชาติสังกัดสำนักงานเลขาธิการ ⁵

การบริหารงานภายในขององค์การอิตาลี ตั้งแต่ก่อตั้งองค์การขึ้นมาได้กระทำกันเป็นการ
 "ชั่วคราว" (AD HOC)⁶ หน่วยงานที่รับผิดชอบบริหาร ส่วนรวมคือ "หน่วยบริหาร" ในปี
 ค.ศ. 1949 ได้จัดตั้งสภามติการ องค์การอิตาลี ดำเนินการและรับผิดชอบปัญหาทุกด้านของสำนักงาน
 ทั้งหมด หลังจากนั้นก็ได้มีวิวัฒนาการมาจนกระทั่งเพิ่มขึ้นเรื่อยมา ในปี ค.ศ. 1965 องค์การอิตาลี
 ได้จัดให้มีการปรึกษาดำเนินการระหว่างกลุ่มผู้อำนวยการ ซึ่งได้มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง
 หลักการและโครงสร้างในการบริหาร ซึ่งใหม่มาจนทุกวันนี้

ดังนั้นในปัจจุบัน "หน่วยบริหาร" จึงเป็นหน่วยงานที่ดำรงมิใช่ชั่วคราวดังแต่ก่อน มีหัวหน้า
 หน่วยงานซึ่งมีตำแหน่งเป็น "ผู้อำนวยการ" "หน่วยบริหาร" นี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ...

1. สำนักงานหัวหน้าหน่วย มีหน้าที่ดูแลกิจการบริหารทุกแขนง และทำหน้าที่เป็นตัวกลาง
 ติดต่อกับโครงการช่วยเหลือพิเศษอื่น ๆ อีกด้วย เช่นโครงการนางสาวสงขลาเอเชีย โครงการ
 ภูมิภาคหมู่เกาะโซง โครงการแห่งเอเชีย ฯลฯ เหล่านี้เป็นต้น และถือว่าแม้ว่าพนักงานประจำ
 โครงการพิเศษเหล่านี้จะเป็นพนักงานประจำหรือพิเศษ แต่ระหว่างช่วงระยะเวลาทำงานให้กับ
 โครงการต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องขึ้นอยู่กับหน่วยบริหาร งานนี้เช่นเดียวกับพนักงานประจำอื่น ๆ

2. ส่วนบริหารของคณะกล ทำหน้าที่ช่วยเหลือหัวหน้าหน่วยเกี่ยวกับการเลือกสรรคนเข้า
 ทำงาน เก็บสถิติประวัติของพนักงาน รวมทั้งจัดการค่าตอบแทน เงินเดือนและการเลื่อนหรือโยกย้าย
 ตำแหน่งอีกด้วย

⁵ECAFE Twenty Years of Progress, op. cit., p. 93.

⁶Ibid., p. 86.

3. ส่วนการเงิน ทำหน้าที่เกี่ยวกับงบประมาณทั้งหมดขององค์การ จัดแบ่งสรรเงินซึ่งจะปฏิบัติการไปตามหลักใหญ่ ๆ ที่สหประชาชาติได้วางไว้
4. ห้องสมุดอิตาลี เป็นศูนย์รวบรวมเอกสารทุกชนิด ซึ่งเกี่ยวข้องกับขอบเขตการปฏิบัติงานขององค์การ และตั้งแต่เดือนเมษายน 1965 เป็นต้นมา ห้องสมุดนี้ก็ได้เป็นที่ตั้งของศูนย์เอกสารของโครงการพัฒนาอูมาเนอ์มาโซงควาย
5. ส่วนบริหารสำนักงานและการให้บริการภายในสำนักงาน คือการดูแลรักษา และให้บริการต่าง ๆ ภายในสำนักงานของอิตาลี ซึ่งปัจจุบันตั้งอยู่ที่ศาลาสันติธรรม กรุงเทพฯ ทั้งนี้รวมถึงการให้บริการในทำนองเดียวกันต่อสำนักงานของโครงการอูมาเนอ์มาโซงควายที่เพิ่งตั้งขึ้นมาใหม่ และสำนักงานของสถาบันเอเชียที่ตั้งแยกอยู่ในบริเวณจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยด้วย
6. ส่วนจัดการประชุมและบริการภายนอก โดยที่ระบบการปฏิบัติงานขององค์การอิตาลี กลายคลึงกับขององค์การระหว่างประเทศทั่วไปคือแบ่งเป็นระบบคณะกรรมการ ทั้งประจำ และชั่วคราว ในการพิจารณากิจการ เกือบทุกแขนง ดังนั้นส่วนจัดการประชุมและการให้บริการภายนอกนี้จึงเป็นหน่วยงานที่ค่อนข้างทำงานอยู่ตลอดปี จากสถิติปี ค.ศ. 1966 ได้มีการประชุมกันถึง 542 ครั้ง⁷ ซึ่งนับว่ามากอยู่ที่เดียว
- อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในปัจจุบัน การบริการงานภายในองค์การจะได้รับการเอาใจใส่และวางหลักการไว้โดยละเอียดถึงเช่นนี้แล้วก็ตาม ปัญหาขององค์การในคานานก็ยังมิได้หมดหลายประการ ซึ่งจะแยกให้เห็นชัดเจนแต่ละปัญหาดังต่อไปนี้.-
1. ปัญหาความไม่พอใจของพนักงานที่มีต่อสถานที่ทำงานขององค์การ สำนักงานเลขาธิการขององค์การอิตาลีซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางของการดำเนินงานกิจการต่าง ๆ ของโยกย้ายสถานที่ทำงานหลายครั้งตั้งแต่การตั้งองค์การขึ้นมา ที่ตั้งแห่งแรกคืออยู่ร่วมกับองค์การ UNRRA ที่เมืองเวียงโซโนในปี 1947 ต่อมาในปี 1949 สถานการณ์ทางการเมืองบนจีนแผ่นดินใหญ่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก สำนักงานเลขาธิการอิตาลีจึงได้ย้ายมายังประเทศไทย ในประเทศไทยเอง ก็ได้มีการโยกย้ายสำนักงานอีกหลายครั้ง คือมาตั้งอยู่ในบริเวณกระทรวงการคลังชั่วขณะหนึ่ง แล้วจึงย้ายไปยังวังปารุสกวัน ระหว่างนั้นปัญหาเรื่องสถานที่ทำงานมีบ่อยจะยุ่งยากนัก เพราะองค์การอิตาลีตั้งไกลมานาน มีกิจการที่จะต้องปฏิบัติและพนักงานน้อยมาก

⁷Ibid., p.89.

แต่ต่อมาพนักงานได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากประมาณ 58 คนในปี 1949 มาเป็น 155 คน ในปี 1953 ปัญหาการคับแคบของสำนักงานจึงเกิดขึ้น ในปี 1954 ประเทศไทยได้สร้าง "ศาลาสันติธรรม" ที่แจ้งสะพานมัยวรวงศ์สำเร็จลง ซึ่งขณะนั้นถือว่าเป็นสถานที่ทำงานที่ใหญ่โตทันสมัยที่สุด และรัฐบาลไทยได้มอบให้เป็นที่ทำการแห่งใหม่ของอิกคาเฟ่ ซึ่งในระยะแรกก็เป็นพื้นที่ชนชั้นกลางที่มองการณ์ยาวเพื่ออย่างยิ่ง ต่อมาได้มีโครงการใหม่ ๆ ซึ่งต้องใช้เจ้าหน้าที่งานจำนวนมากเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เช่นโครงการทางหลวงสายเอเชีย โครงการพัฒนาลุ่มแม่น้ำโขง เหล่านี้เป็นต้น ที่กศาลาสันติธรรมจึงเริ่มคับแคบเข้า รัฐบาลไทยจึงได้สร้างตึกใหม่ต่อจากตึกเก่า เพิ่มเติมให้และมอบให้แก่องค์การอิกคาเฟ่เมื่อปี ค.ศ. 1964 และต่อมาในปี 1966 รัฐบาลเนเธอร์แลนด์ได้มอบทุนจำนวนหนึ่งไปสร้างตึกชั้นใหม่ในบริเวณศาลาสันติธรรมนั่นเอง ซึ่งขณะนั้นการก่อสร้างเสร็จแล้ว ตึกใหม่นี้ชื่อว่า "ตึกเนเธอร์แลนด์" ซึ่งจะช่วยขยับขยายความคับคั่งของกิจการงานไปจากตึกของศาลาสันติธรรมไปได้บ้าง

แม้ว่าสถานที่ทำงานของสำนักงานอิกคาเฟ่จะได้มีการวิวัฒนาการตามความจำเป็นมาแล้วถึงนี้ก็ตาม แต่พนักงานภายในองค์กรยังได้วิจารณ์สำนักงาน โดยเฉพาะในการประชุมประจำปี ค.ศ. 1966 ที่กรุงเจนีวา ประเทศอิตาลี⁸ ปัญหาเรื่องนี้ได้ถูกนำขึ้นมาพิจารณาอย่างจริงจังอีกครั้งหนึ่ง

ในบรรดาผู้ที่ไม่พอใจสถานที่ทำงานของสำนักงานก็ได้ให้เหตุผลว่า ศาลาสันติธรรมได้รับการออกแบบให้เป็นโรงหมามากกว่าจะเป็นสำนักงาน⁹ ก็มีห้องที่ไร้ประโยชน์โดยแท้จริงน้อย ในขณะที่เนื้อที่ส่วนอื่นเต็มไปด้วยเจดียง และระเบียบ ซึ่งเมื่อต้องการห้องทำงานเพิ่มขึ้นก็จำเป็นต้องจองทั้งระเบียบหรือเจดียงเหล่านั้นให้เป็นห้องเล็ก ๆ ซึ่งทำให้บรรยากาศแห่งการเป็นองค์กรระหว่างประเทศที่สำคัญถูกทำลายลงไปอย่างช่วยไม่ได้ และยังไม่ได้ให้ความสะดวกสบายในการทำงานแก่คนทำงานเท่าที่ควร ซึ่งจะเป็นผลสะท้อนไปยังผลงานของบุคคลเหล่านั้นอีกด้วย ที่จะไม่ได้นับว่าที่ตึกต้องการ

⁸ Far Eastern Economic Review, op.cit., p.597.

⁹ Ibid.

ปัญหาเรื่องสถานที่ทำงานของสำนักงานองค์การอิตาลีที่โคโคคะชนักคืออยู่แล้ว และโคโคพยายาม
ปรึกษาหารือกับรัฐบาลไทยและองค์การชำนาญพิเศษอื่น ๆ ในเครือสหประชาชาติในการที่จะช่วยขยาย
สถานที่ทำงานของสำนักงานให้เหมาะสมกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แต่แผนการนี้ยังเป็นแผนการระยะยาว
จึงยังจะต้องพิจารณาอีกนาน

ตามทัศนะของคณะกรรมการทั่วไป พอจะเข้าใจและมองเห็นความไม่เหมาะสมของศาลา
สันติกรรม ในฐานะเป็นที่ตั้งขององค์การอิตาลีที่โคโคคะ องค์การอิตาลีเพิ่มความสำคัญทางเศรษฐกิจ
และสังคมค่อนข้างอย่างมากมา โดยผลงานที่ปฏิบัติเป็นผลสำเร็จออกมาแล้วมากมาย แกกัม
ลางอิตาลีก็เคยเคยย่นหนักหลังหนึ่งซึ่งมีใจเจตจำนงจะสร้างให้เป็นคักทำงานที่พิเศษ นอกจากนั้น
ศาลาสันติกรรมยังมีห้องประชุมที่ที่สุดในประเทศไทย ซึ่งเป็นที่อาศัยพึ่งพาแก่การประชุมทุกชนิด
ทุกประเภท ทำให้ศาลาสันติกรรมต้องเป็นที่ชุมนุมของคนต่างประเทศกันไม่เว้นแต่ละวัน เป็น
การรบกวนความสงบสุขในการทำงานของพนักงานอิตาลีเพิ่มขึ้น

ห้องสมุดอิตาลี เป็นห้องสมุดที่ดี แห่งหนึ่งในเอเชียที่เป็นที่รวบรวมหนังสือและเอกสารทาง
งานองค์การระหว่างประเทศ และเศรษฐกิจและสังคมระหว่างประเทศที่มากมาย เหมาะสำหรับ
การค้นคว้าทางวิชาการในแขนงวิชานี้ แต่ปรากฏว่าองค์การอิตาลีที่โคโคคะโรงของสมุดของตน
ให้อยู่ในสภาพที่ด้อย และให้บริการที่ด้อย พนักงานห้องสมุดมีเพียง 7 คน รวมทั้งบรรณารักษ
การจัดชั้นหนังสือ การจัดแยกหนังสือตามตัวเลขยังไม่สมบูรณ์ และไม่เป็นมาตรฐาน และยังให้
บริการแก่คนภายนอกในจำนวนจำกัดอย่างยิ่ง ซึ่งการบริการห้องสมุดนี้ควรจะเป็นบริการอัน
สำคัญขององค์การอิตาลี เพื่ออีกอันหนึ่งด้วย

ในความเห็นของผู้เขียน องค์การอิตาลีควรจะมีส่วนทำงานเป็นอิสระของตนเองโดยไม่
ปะปนกับโคโค เชนสำนักงานขององค์การอิตาลีเป็นต้น งบประมาณในการจัดตั้งองค์การนั้นควรจะ
มาจากความร่วมมือของประเทศสมาชิก เชนถ้าคิดจะมีศูนย์กลางในประเทศไทยต่อไป ควรช่วย
ร่วมมือกันการเงินและจัดหาวัสดุต่าง ๆ ตามแต่จำเป็น พนักงานทุกคนควรมีความสะดวกในเรื่อง
ของทำงาน ห้องพักผ่อน บริการอาหาร ตลอดจนความจำเป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ เชนปัญหาอาคาร
จอดรถของพนักงานด้วย ซึ่งในปัจจุบันแม้แต่เพียงปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ เชนนี้ก็ก่อให้เกิดความ
ไม่สะดวกในการปฏิบัติงาน

2. ปัญหาเกี่ยวกับกำกับการบริหาร องค์บุคคล ในปัจจุบันพนักงานขององค์การอิตาลี ประกอบ ด้วยบุคคลที่ถือสัญชาติของประเทศต่าง ๆ ถึง 35 ชาติ ทั้งประเทศที่เป็นสมาชิกที่อยู่ในส่วนภูมิภาค เอเชียและนอกภูมิภาค และประเทศที่มีได้เป็นสมาชิกในองค์การนี้ และจำนวนพนักงานก็ไ้เพิ่มขึ้นทุกปี ในปัจจุบันองค์การนี้มีพนักงานทั้งหมดแบ่งอย่างคร่าว ๆ ออกได้ 2 พวกคือ.-

1. Professional Staff คือพนักงานชั้นสูง ที่มีความรู้ทางวิชาการสูง ทำงานที่ปฏิบัติ ถือเป็นพนักงานระหว่างประเทศ (International Staff) มีเอกสิทธิ์ และได้รับความคุ้มครองทางการทูต

2. General Staff คือพนักงานชั้นรองลงมา ซึ่งมีจำนวนมาก แต่ส่วนใหญ่ของพนักงานชั้นนี้ คัดเลือกจากคนไทยนั่นเอง

ปัญหาของพนักงานเหล่านี้มีอยู่ว่า องค์การจะไม่ได้คนที่เต็มใจทำงานจริง ๆ มาปฏิบัติงาน เพราะแต่ละประเทศมักอยากจะเก็บตัวคนเก่งไว้ใช้งานกับประเทศของตน ดังนั้นงานเทคนิคบางอย่างจึงอาจคัดเลือกบุคคลที่ปฏิบัติงานมาจากจำนวนคนที่มีความรู้ปานกลางเท่านั้น งานระดับชั้นกลางโดยทั่วไปมักจะตกอยู่กับชาวอินเดีย ด้วยเหตุผลหลายประการ เช่นชาวอินเดียมีความรู้และความชำนาญในภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสำคัญในการปฏิบัติงานขององค์การดีกว่าชาวเอเชียอื่น ๆ และยังมีผู้เชื่อกันว่า การที่นายโลกานาธาน ชาวอินเดียที่เป็นคนสำคัญในการริเริ่มตั้งองค์การอิตาลีเพิ่มขึ้นมากับนายอาราซิมีอันตี ซึ่งเห็นร่องรอยชาติการสหประชาชาติในปัจจุบัน ทั้ง 2 คนนี้เป็นชาวอินเดียที่ได้รับการนับหน้าถือตาในวงการองค์การระหว่างประเทศมาก จึงเป็นช่องทางให้ชาวอินเดียได้เข้าทำงานในวงการองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ มากมาย ไม่เพียงแต่ในอิตาลีเท่านั้น เมื่อเกิดการครหาในเรื่องที่ชาวอินเดียทำงานในอิตาลี หนักเกินไป เจ้าหน้าที่คัดเลือกบุคคลเขาทำงานก็ได้พยายามหันไปให้ความสนใจแก่คนชาติอื่น เช่นชาติไทยเจ้าของประเทศที่ตั้งองค์การ ซึ่งมีพนักงานชั้นสูงในอิตาลีเป็นจำนวนน้อยมาก ก็ปรากฏว่าภาษาอังกฤษในชั้นปฏิบัติการของเรายังไม่ดีพอ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ยากที่จะระบุลงไปว่าเป็นความบกพร่องของใคร นอกจากว่าผู้ที่หน้าทีคัดเลือกบุคคล เขาทำงานจะต้องคำนึงถึงปัญหาหลายด้านที่มีอยู่ และพยายามจัดหาบุคคลที่จะเป็นประโยชน์ต่อองค์การ ulyang สหรั้ง เขาทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งตามปกติการรับบุคคลเขาทำงานของอิตาลี ถือหลักว่าประเทศใดในคาสมชาติซึ่งคำนวณจากรายได้ประชาชาติของประเทศสมาชิกหรือความช่วยเหลือทางการเงิน

หรืออุปกรณ์เป็นอัตราส่วนมาก แต่เงินเต็มมีผลเมืองมากและไม่ได้ให้ความช่วยเหลือทางการเงิน หรือ
อุปกรณ์ความอัตราส่วนซึ่งเทียบกับญี่ปุ่น ซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือเป็นอัตราส่วนมากทางด้านการเงินและ
อุปกรณ์ แต่มีผู้ทำงานน้อย ซึ่งเป็นการผิดวัตถุประสงค์ขององค์การ

อิตาลีแพ้ประเพณีสมาชิกในภูมิภาคในอนาคต

ในขณะที่สถานการณ์ทางการเมืองในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นสิ่งที่ยังไม่ปรากฏ
แน่นอนว่าจะคลี่คลายออกมาในรูปใด เนื่องจากได้เกิดสงครามในเวียดนามขึ้น สงครามนี้แม้จะ
จำกัดเขตแดนการรบที่รุนแรงอยู่เพียงในประเทศเวียดนามก็ตาม แต่ผลของสงครามกระทบกระเทือน
ถึงกลางทางสังคมและการเมืองของประเทศในเอเชียหลายประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้กระทบกระเทือน
ต่อการปฏิบัติงานของอิตาลี เช่น การที่จะเห็นสงครามเวียดนามสิ้นสุดลงใต้นั้น จึงไม่เป็นเพียง
ความหวังของผู้นำฝ่ายคอมมิวนิสต์ในลาวเท่านั้น แต่ยังเป็นความปรารถนาอย่างยิ่งของอิตาลีอีกด้วย

อนึ่ง ในการที่สงครามเวียดนามสิ้นสุดลงนั้น ผู้เขียนจะไม่คำนึงถึงผลของสงครามว่าจะออก
มาในรูปใด แต่จะให้ความหวังเพียงแต่ว่า สงครามจะคงสิ้นสุดลงอย่างแน่นอนวันใดวันหนึ่ง
และเมื่อธรรมชาติจะมีคืนแค้นบางส่วนก็รับความเสียหายจากสงคราม ก็ย่อมคงมีการฟื้นฟูหรือ
บูรณะคืนแค้นส่วนนี้ตามมาทุกครั้ง ซึ่งในส่วนสิ่งที่น่าสนใจก็คือบทบาทของอิตาลีที่จะออกมาในรูปใด
ซึ่งอิตาลีอาจจะอาศัยระยะเวลาที่มีการฟื้นฟูหรือบูรณะคืนแค้นส่วนนี้ ส่งเสริมใหม่การพัฒนาเศรษฐกิจ
ของภูมิภาคให้ใหม่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และการเกิดสงครามขึ้นก็มีผลทำให้ประเทศที่ได้รับผล
ของสงครามนั้นมีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจภายหลังสงครามมากกว่าก่อนเกิดสงคราม
ก็อย่างเช่น ประเทศญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่าอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในระยะ
สงครามก็อาจปรับปรุงออกมาในรูปสินค้าได้เช่นกัน เช่น อุตสาหกรรมท่อเรือ เครื่องจักร
เครื่องมือเครื่องใช้ วิทยุสื่อสาร ตลอดจนเรืออวกาศส่วนไร่นาต่าง ๆ ที่ถูกทิ้งมานานเพราะสงคราม
เป็นอุปสรรค ก็จะมีการบูรณะฟื้นฟู และโคกกลับมาแต่แรกก็แล้ว จุมนงหมายของอิตาลีไม่ได้
เป็นการอ้อมทางหรือเชิงอ้อมหรือการเมืองลัทธิหนึ่งดัดจริต ฉะนั้นการดำเนินงานของอิตาลีควรอยู่
โดยอิสระเป็นกลางโดยไม่สนใจว่าจะใครได้รับความช่วยเหลือจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด และจะเป็นผลดียิ่งขึ้น
ถ้าหากได้รับความช่วยเหลือจากทั้ง 2 ฝ่าย อันจะเป็นเหตุทำให้อิตาลีปฏิบัติงานทางด้านส่งเสริม
การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

ตั้งแต่พบแรก ถึงบทสุดท้าย ผู้เขียนได้ลำดับผลงานขององค์การ อีคา เพื่อสำคัญพร้อมทั้งข้อคิดและข้อเสีย รวมทั้งปัญหาขององค์การมาโดยละเอียด ซึ่งคงจะเป็นที่พอจะยอมรับกันได้ว่า และอาจจะมีผู้หามาจดมาขียนที่ เกิดขึ้นกับผลงานและตัวองค์การ อีคา เอง แต่องค์การนี้ก็ใช้องค์การที่สำคัญอย่างยิ่งต่อภูมิภาคแถบเอเชียนี้ ในขณะที่ระหว่างสมาชิกขององค์การเอง ก็ได้แยกตั้งกลุ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมของตนเอง เช่นกลุ่มเอเชีย กลุ่มแอฟริกา และกลุ่มลาตินอเมริกา แต่ก็ยังไม่เห็นผลงานของกลุ่มใดที่ปฏิบัติเป็นผลสำเร็จและไหลประโยชน์จริง จึงต้องกลับมาคิดเกี่ยวกับผลงานของอีคาเฟ ซึ่งถ้าพิจารณาแล้วจะเห็นว่าการตั้งกลุ่มรวมมือขึ้นมาใหม่ เขาก็เป็นการละเอียดหรือไม่สนใจของอีคาเฟ เพราะทำงานไม่ใคร่ผลเท่าที่ควร เมื่อเทียบระยะเวลาที่ก่อตั้งขึ้นมาถึงผลงาน ทั้งนี้เพราะว่าอำนาจในการปฏิบัติการของอีคาเฟยังมีน้อยมาก เมื่อเทียบกับคณะกรรมการ เศรษฐกิจแห่งยุโรป และแห่งลาตินอเมริกา อีคาเฟคงมีหน้าที่เพียงเฝ้ารักษาและนำมากกว่าที่จะปฏิบัติและหน่วยงานที่สังกัดอยู่กับอีคาเฟ เช่น สำนักงานพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ ธนาคารพัฒนาเอเชีย และสถาบันพัฒนาเศรษฐกิจและวางแผนแห่งเอเชีย ก็เป็นหน่วยงานที่ดำเนินงานโดยอิสระ เป็นผู้กำหนดนโยบายและปฏิบัติเอง โดยเพียงเสนอรายงานประจำปีให้อีคาเฟเท่านั้น และในกรณีที่เกิดจะขบถอีคาเฟลง หน่วยงานดังกล่าวก็ยังคงปฏิบัติงานต่อไปได้ ซึ่งเป็นส่วนทำให้ความสำคัญของอีคาเฟน้อยลง สดถาจะเปรียบเทียบกับกลุ่มผลประโยชน์ดังกล่าวที่ตั้งขึ้นใหม่โดยความร่วมมือของประเทศในภูมิภาคเพียง 2 - 3 ประเทศ ก็มีทั้งผลดีและผลเสีย ซึ่งอาจจะถึงขั้นเสื่อมจนกลายเป็นความยุ่งเหยิงและปัญหาขัดแย้งระหว่างประเทศได้ในระยะเวลาหนึ่ง ๆ ซึ่งนับว่าเป็นผลดี แต่การที่ประเทศในภูมิภาคเพียงไม่กี่ประเทศและทุกประเทศมีลักษณะเป็นประเทศเกษตรกรรมมากกว่าอุตสาหกรรม การตั้งกลุ่มผลประโยชน์ขึ้นมาที่ย่อมไม่ได้รับความสำเร็จเท่าที่ควร และยังเป็นการก่อกองกลุ่มผลประโยชน์เพียงกลุ่มน้อย อันอาจจะทำให้ประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ ยังเกิดความไม่พอใจ และอาจมีผลทำให้เกิดการคอตกทางเศรษฐกิจจากประเทศอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ในยุโรป อเมริกา และในเอเชียเอง เช่นการตั้งกำแพงภาษีในกลุ่มผลประโยชน์เพียง 2 - 3 ประเทศในภูมิภาคเพื่อช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม อาจมีผลกระทบเพื่อนต่อประเทศในยุโรป อเมริกา และเอเชียอื่น ๆ ซึ่งเป็นประเทศอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมทั้งสองอย่าง

ประเทศเหล่านั้นอาจจะได้คอมโดยการทำกำแพงภาษีหรือใช้ข้อดีจากเกษตรกรรมจากประเทศกลุ่ม
ตลาดประ โยชน์เหล่านั้นเป็นต้น

ในขณะที่องค์การอีกาเได้มีโครงการที่สำคัญหลายอันที่ร่วมมือกับองค์การอื่น ๆ ของ
สหประชาชาติ (คือ วิชา เศรษฐกิจและสังคมของภูมิภาคเอเชียนี้ เช่น "ที่ประชุมของสห
ประชาชาติว่าด้วยเรื่องการค้าและการพัฒนา" ก็ได้มีนโยบายที่จะขยายงานทางด้านการค้าระหว่าง
ประเทศในหมู่ประเทศที่กำลังพัฒนาในเอเชียนี้ "ที่ประชุมของสหประชาชาติว่าด้วยเรื่อง
วิทยาศาสตร์และการ" ก็กำลังมีการพิจารณาในเรื่องสิ่งต่างในแถบภูมิภาคนี้ด้วย นอกจากนี้
ในปี 1967 เอเชียการองค์การสหประชาชาติยังได้ประกาศแผนสำรวจมีระยะ 5 ปี เกี่ยวกับ
โครงการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ ที่จะกระทำในเขตอำนาจขององค์การ อีกาเนี้

นอกจากนี้องค์การอีกาเได้ร่วมมือกับอีกหลายอย่างใกล้ชิดกับองค์การส่วนภูมิภาคต่าง ๆ
ของสหประชาชาติที่มีส่วนตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียนี้ เช่น องค์การอาหารและเกษตร องค์การ
กรรมกรระหว่างประเทศ กองทุนเพื่อเด็ก องค์การเพื่อการศึกษ วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม
แห่งสหประชาชาติ เป็นต้น ในเรื่องปัญหาการเงิน "โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ" ซึ่ง
เป็นองค์การในความร่วมมือ "โครงการขยายความช่วยเหลือด้านงานวิชาการ" และ "กองทุนพิเศษ"
เขาค ยกันนั้น ก็ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างกว้างขวางแก่โครงการที่กำลังมีอยู่อยู่ ซึ่งการปฏิบัติ
ของอีกาเตั้งแต่เริ่มแรกมาก็มีวงไปนอกที่เอเชียด้วย เมื่อกำลังตั้งอยู่ศรกลาง ๆ ขององค์การ
ซึ่งมีมากกว่าคณะกรรมการ เศรษฐกิจแห่งยุโรปและแห่งชาติอเมริกา

แต่อย่างไรก็ตามต้องไม่ลืมว่าองค์การอีกาเหรือองค์การส่วนภูมิภาคอื่นใด ๆ ของ
สหประชาชาติก็ตาม มีหน้าที่ที่แท้จริงเป็นสำคัญ เป็นตัวกลาง หรือเป็นผู้นำให้เกิดการ
พัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมในภูมิภาคของตน การพัฒนาที่แท้จริงจะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับตัว
ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้เอง ดังนั้นความร่วมมือของแม่ประเทศในภูมิภาคนี้จึงเป็นปัจจัยสำคัญ
อย่างยิ่งต่อการที่จะไม่ให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในสมตามมุ่งหมายขององค์การ และของ
สหประชาชาติ